[Door de Bijbel: Uitzending 667: Efeze 4:22 t/m 30]

We gaan vandaag verder met Efeze 4 vers 22, maar voor de verduidelijking lees ik er de voorgaande verzen bij.

Efeze 4 verzen 20 t/m 22: ***'Maar u hebt Christus zo niet leren kennen, als u Hem tenminste gehoord hebt en door Hem bent onderwezen, zoals de waarheid in Jezus is, namelijk dat u, wat betreft de vroegere levenswandel, de oude mens aflegt, die te gronde gaat door de misleidende begeerten,'*** M.a.w.: ***'Als u werkelijk Zijn stem hebt gehoord en Hij u de waarheid over Zichzelf heeft bekendgemaakt, moet u uw oude menselijke natuur als oude kleren uittrekken, uw vroegere manier van leven die te gronde gaat aan bedrieglijke begeerten.'*** *(Het Boek)*
In de vorige uitzending hebben we het gehad over de kenmerken van het oude leven zonder Christus. Nu moeten de gelovigen leven en handelen naar de waarheid en naar de stem van Christus. Wat de waarheid in Jezus Christus inhoudt en wat daarvan de consequenties zijn, omschrijft Paulus in de verzen 22 t/m 24. Hij doet dat aan de hand van drie beeldspraken:

-In vers 22 komen we het <u>eerste</u> tegen, we lezen van een oude mens afdoen. Het gebruikte Griekse werkwoord heeft de betekenis van het uittrekken van oude kleren, in sommige vertalingen staat het daarom ook zo. Het is een beeld dat de oude mens voorstelt als oude kleren. Paulus voegt er aan toe dat men aan die oude kleren, dus de heidense manier van leven, ten onder ging. Die oude kleren zijn bedrieglijke begeerten. Over deze bedrieglijke begeerten lezen we in Jakobus 1 verzen 14 en 15 het volgende: ***'Maar ieder [mens] wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.'***
En in 2 Petrus 1 verzen 4 t/m 9 staat: ***'Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat [er] door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent. En daarom moet u zich er met alle inzet op toeleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan***

de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde [voor iedereen]. Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, zullen ze u niet doelloos en onvruchtbaar laten wat de kennis van onze Heere Jezus Christus betreft. Immers, bij wie deze dingen niet aanwezig zijn, die is blind en kortzichtig, omdat hij de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten is.'

Efeze 4 vers 23: ***'en dat u vernieuwd wordt in de geest van uw denken,'***
Het volgende beeld waarmee Paulus omschrijft wat de waarheid in Jezus Christus inhoudt en wat daarvan de consequenties zijn, is het vernieuwd worden van denken. Paulus doelt op de innerlijke vernieuwing; het bewustzijn of denken is vernieuwd. Gelovigen zijn niet meer onbekend met de wil van God, niet meer verblind en verward (vs.17). Maar er is meer. Wil er bij gelovigen sprake zijn van het aantrekken van de nieuwe mens (vs.24), dan zal die vernieuwing steeds verder moeten doorwerken. Om die reden roept Paulus op zich steeds meer van binnenuit te laten vernieuwen. In Romeinen 12 vers 2 schreef hij al: ***'En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word [innerlijk] veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te [kunnen] onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.'***
Paulus voegt ook toe: in de geest. Het denken van een gelovige verloopt in een heel andere geest dan voorheen. Dit vernieuwde denken heeft de HEERE bewerkt door de werking van de Heilige Geest. De gelovigen hebben nu de verantwoordelijkheid om er voor te zorgen dat dit zo blijft. Met het oog op de waarheid dat de oude mens met Christus gekruisigd is, moeten we die oude mens afleggen in de kracht van de Heilige Geest. Dat betekent niet dat de oude natuur in dit leven geëlimineerd is. We raken de oude natuur in het menselijke bestaan hier op aarde helaas niet kwijt. Maar een gelovige moet de oude mens niet toestaan de kop op te steken. Hem niet voeden met dingen die de HEERE niet wil.

Efeze 4 vers 24: ***'en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in wa-***

re rechtvaardigheid en heiligheid.' Als derde beeldspraak heeft Paulus het over bekleden, m.a.w. het aandoen of aantrekken van kleren. Het is de tegenhanger van het uittrekken uit vers 22. Hierin zit ook een herinnering aan de doop van de lezers. In Galaten 3 vers 27 staat: ***'Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed.'*** En in Romeinen 13 vers 14 staat: ***'Maar bekleed u met de Heere Jezus Christus, en verzorg het vlees niet om begeerten [op te wekken.]'***

Deze heel nieuwe manier van leven is het tegenovergestelde van de oude menselijke natuur uit vers 22. Maar de nieuwe natuur aantrekken is een groeiproces, Kolossenzen 3 verzen 9 en 10 bevestigt dit, daar staat: ***'Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt, en u met de nieuwe [mens] bekleed hebt, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft.'***

Bij deze dingen mogen we ook betrekken wat er op andere plaatsen in de Bijbel staat over het zijn van een nieuwe schepping in Christus. Zo staat bijvoorbeeld in 2 Kor. 5 vers 17: ***'Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.'*** En in Gal. 6 vers 15 staat: ***'Want in Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar [wel dat we] een nieuwe schepping [zijn].'*** Het is bij dit alles geen kwestie van schone schijn, maar van echt zijn, het staat tegenover de vroegere manier van leven die te gronde gaat aan bedrieglijke begeerten uit vers 22. Het leven van een gelovige moet in overeenstemming zijn met onze hoge positie in Christus, passend bij mensen die door de Heere geroepen zijn (Ef.4:1).

Vanaf Efeze 4 vers 25 volgen er een aantal concrete vermaningen. Het zijn de directe consequenties van wat Paulus in de verzen 22 t/m 24 naar voren heeft gebracht. De negatieve vermaningen staan voorop, net zoals de oproep om de oude mens af te leggen (vs.22) voorafgaat aan die om de nieuwe mens aan te doen (vs.24). Uit de gebruikte werkwoordsvormen in de Griekse tekst blijkt dat Paulus er vanuit is gegaan, dat zijn lezers de oude mens hebben afgelegd.

Efeze 4 vers 25: ***'Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid, ieder tegen zijn naaste; wij zijn immers leden van elkaar.'*** Leugen past niet bij het nieuwe bestaan. Het gaat er in dit vers vooral om, dat zij onder elkaar de waarheid spreken. In Kolossenzen 3 verzen 9 en 10 staat ook: ***'Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt, en u met de nieuwe [mens] bekleed hebt, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft.'*** Als extra motivatie om onderling de waarheid te spreken voert Paulus aan dat de gelovigen bij elkaar horen en delen zijn van hetzelfde lichaam van de Heere (Ef.4: 3; 5:30, Rom.12:5). Als zij tegen elkaar zouden liegen, dan zou dat de eenheid aantasten.

Chrysostomus, een beroemd prediker en aartsbisschop van Constantinopel (van 398 tot 403 n.Chr.), één van de kerkvaders uit de begintijd van de christelijke kerk, schreef een komische analogie over waarheid en eenheid in het lichaam van Christus. Hij schreef: *'Laat het oog niet liegen tegen de voet, en ook de voet niet tegen het oog. Want als er een diepe put is en de opening is bedekt met takken - voor het oog lijkt het op vaste grond - zal dan het oog de voet niet gebruiken om na te gaan of je er werkelijk op kan staan? Zal de voet een leugen vertellen, en niet de waarheid? En als het oog een slang zou zien of een ander gevaarlijk dier, zal het oog dan liegen tegen de voet?'* Nee, de voeten zullen de ogen niet misleiden, omdat ze leden zijn van hetzelfde lichaam. Ook zou het oog de voeten niet misleiden. Als de kerk, één lichaam van Christus is, hoort er in de gemeente van Christus eerlijkheid en waarheid onder de leden te zijn.

Efeze 4 vers 26: ***'Word boos, maar zondig niet; laat de zon niet ondergaan over uw boosheid,'*** M.a.w. ***'Als u kwaad bent, laat dan geen wrok in uw hart opkomen, want dan zondigt u.'*** *(Het Boek)* Ook de onderlinge onvrede kan een bedreiging vormen voor de eenheid en de gemeenschap van gelovigen, daarom moet de vrede zo snel mogelijk hersteld worden. De uitdrukking is een hebraïsme – dat wil zeggen: een Hebreeuwse manier van zeggen, die letterlijk in het Grieks is overgezet. De uitdrukking is afkomstig uit de Griekse

vertaling, de Septuaginta, van Psalm 4:5. De woorden zijn geen oproep om kwaad te worden, maar juist om, als iemand kwaad wordt niet te zondigen door uitbarstingen van toorn of opvliegendheid. Haat, ruzie, nijd en opvliegendheid worden in Galaten 5 vers 20 genoemd als zonden die onze oude zondige natuur voortbrengt. Bij gelovigen mag geen sprake meer zijn van bitterheid, woede en boosaardigheid, in Kol. 3 vers 8 staat: ***'Maar nu, legt ook u dit alles af, [namelijk] toorn, woede, slechtheid, laster, [en] schandelijke taal uit uw mond.'***

We weten trouwens allemaal dat een onuitgesproken boosheid aanleiding kan geven tot een zondige wrok of zelfs haat, als een conflict niet wordt bijgelegd. Daarom, als een gelovige door een mede broeder of zuster boos wordt, is het belangrijk voor het einde van de dag de zaak uit te praten en te vergeven, zodat de eenheid van de christelijke gemeente niet in gevaar komt. Op het vergeven zal Paulus in vers 32 nog een keer terugkomen, met de woorden: ***'maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk [en] barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.'***
En in Kolossenzen 3 verzen 13 t/m 15 schrijft hij: ***'Verdraag elkaar en vergeef de een de ander, als iemand tegen iemand [anders] een klacht heeft; zoals ook Christus u vergeven heeft, zo [moet] ook u [doen]. En [doe] boven dit alles de liefde [aan], die de band van de volmaaktheid is. En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar.'***
Maar niet enkel Paulus schrijft er over, in 1 Petrus 2 vers 1 staat: ***'Leg dan af alle slechtheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij.'***
Helaas, christenen zijn niet altijd lief en vriendelijk, want een gelovige heeft naast de duivel en de wereld, ook te worstelen met zijn zondige menselijke natuur. Ook christenen worden geconfronteerd met leugens, roddel en kwetsende woorden. Maar wij worden verondersteld het zo vlug mogelijk recht te zetten. En als het verkeerde is rechtgezet, zou er geen vijandschap meer mogen zijn.

Efeze 4 vers 27: ***'en geef de duivel geen plaats.'*** We vinden hier nog een reden, waarom een gelovige niet lang boos moet blijven. Want wie zijn veront-

waardiging koestert, of wie perse zijn of haar gelijk wil krijgen, helpt daar de duivel mee. Zo iemand geeft satan een prachtkans om van die boosheid misbruik te maken en de eenheid in de christelijke gemeente af te breken. Gelovigen zijn mensen die aan de macht van de duivel zijn ontrukt (Kol.1:13), maar zij mogen hem geen enkele ruimte meer geven. Zij moeten zich juist tegen hem bewapen en hem uit alle macht weerstaan (Ef.6:11).

Efeze 4 vers 28: ***'Wie gestolen heeft, moet niet meer stelen, maar zich liever inspannen om met de handen goed werk te doen, om iets te kunnen delen met wie gebrek heeft.'*** Bij het afleggen van de oude menselijke natuur hoort ook stelen. Heel wat christenen uit de tijd van Paulus waren arm of moesten als slaaf dienen. In zo'n situatie was de verleiding groot om door middel van stelen het inkomen te vergroten. Stelen getuigt niet van respect en liefde voor een medemens en zijn of haar bezit. Daar kwam nog bij, dat werken in de Griekse wereld niet hoog stond aangeschreven. Maar de Bijbel heeft een heel andere kijk op arbeid en de kost verdienen. Paulus roept niet enkel op om te stoppen met stelen, maar ook om voortaan hard te werken. Een mens moet zich inspannen om op een eerlijke manier zijn eigen brood te verdienen. Dan is er vaak niet alleen genoeg voor zichzelf, maar kan hij of zij ook nog eens iemand anders helpen die gebrek heeft. Juist dit laatste is een bewijs van een veranderde gezindheid en bevordert de onderlinge eenheid. In 1 Johannes 3 verzen 17 en 18 staat: ***'Wie dan de goederen van de wereld heeft, en zijn broeder gebrek ziet lijden, maar zijn hart voor hem toesluit, hoe kan de liefde van God in hem blijven? Mijn lieve kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid.'***

Efeze 4 vers 29: ***'Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen.'*** Ook op hun woorden moeten de gelovigen letten. Net als wij vandaag, hoorden zij geregeld vuile taal. Toen de christenen in Efeze nog ongelovigen waren, deden ze daar gewoon aan mee. Het Griekse woord dat met 'Vuile taal' is vertaald, betekent ook verrot en bedorven. Vuile taal is verwerpelijk, omdat ze kwaad sticht. Dat komt niet uit een rein en zuiver hart en doet een

ander alleen maar kwaad en pijn; in Matth.15 vers 18 staat: ***'Maar de dingen die uit de mond komen, komen voort uit het hart, en die verontreinigen de mens.'***

Waar de ander wel mee gediend wordt, is een goed woord. Dat bouwt op en bemoedigt, want door de goede woorden zal de ander Gods genade ervaren (Ef.5:19; Kol.3:16; 1 Petr.4:11). Een gelovige mag van het leven genieten en plezier hebben, ook humor heeft daarin een plaats, maar onze humor zou niet vuil of smerig mogen zijn.

Efeze 4 vers 30: ***'En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing.'*** Tussen vers 29 en 30 bestaat een duidelijk verband. Het uitslaan van vuile taal sticht niet alleen kwaad, het is ook een belediging van de Heilige Geest. Vuile taal breekt het samenleven binnen de gemeente (vs.25) af en dat is beledigend voor de Heilige Geest. Door de Heilige Geest zijn de gelovigen herkenbaar als kinderen van God. Door de Heilige Geest zijn zij zeker van het uiteindelijke heil, dat eens hun deel zal worden op de dag dat Christus terugkomt; dan zullen de gelovigen de volledige verlossing ontvangen. Van die toekomst is de Heilige Geest de waarborg, het onderpand (Ef.1:14).

Bij de productie van het programma 'Door de Bijbel' is dankbaar gebruik gemaakt van de StudieBijbel van het Centrum voor Bijbelonderzoek. De StudieBijbel Online werd gebruikt voor research en wordt ook met toestemming regelmatig geciteerd. Meer informatie vindt u op www.studiebijbel.nl. Wij raden een abonnement op de StudieBijbel app aan, als u nog dieper op de Bijbel wilt ingaan.

Tenzij anders vermeld, komen De Bijbelpassages, gebruikt bij de productie van het programma 'Door de Bijbel', met toestemming van uitgeverij Jongbloed, uit de Herziene Statenvertaling. Meer informatie: www.herzienestatenvertaling.nl